

Arrest

nr. 134 247 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. DEBANDT loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Arabische origine te zijn, de Iraakse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in de stad Najaf, provincie Najaf in Zuid-Irak. U zou Irak hebben verlaten op 8 februari 2013 en diende uw eerste asielaanvraag in België in op 13 februari 2013. Op 8 mei 2013 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 oktober 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Op 8 november 2013 diende u uw tweede asielaanvraag in. Deze werd op 11 december 2013 door het CGVS niet in overweging genomen.

U diende op 29 april 2014 uw derde asielaanvraag in en deze werd op 20 mei 2014 niet in overweging genomen. U baseerde uw eerste asielaanvraag enerzijds op de problemen die u in Irak zou kennen omwille van het uiten van beledigingen aan het adres van premier al Maliki, de gouverneur van Najaf en Moqtada al Sadr. U zou in het verleden ook problemen hebben gekend met de Iraakse preventiepolitie. Daarnaast verklaarde u dat u SIMkaarten en telefoonabonnementen zou hebben verkocht. Uw tas met SIM-kaarten en aanvraagformulieren voor telefoonabonnementen zou zijn gestolen, maar uw klacht bij de Iraakse preventiepolitie zou niet zorgvuldig zijn behandeld, waardoor u het vermoeden kreeg dat de politie onder één hoedje speelde met criminele bendes. U zou omwille hiervan een tijdje in Syrië hebben ondergedoken en er asiel hebben aangevraagd. Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u een kopie neer van uw militair boekje, kopieën van de overlijdensaktes van uw twee broers, een verklaring van overlijden van uw vermiste broer die verdween tijdens de Iran/Irak oorlog en een document van het UNHCR van de registratie van uw asielaanvraag. Tijdens uw beroepsprocedure bij de RvV legde u nog een fotokopie neer van uw identiteitskaart, documenten m.b.t. uw asielaanvraag in Syrië en een arrestatiebevel (met vertaling). U baseerde uw tweede asielaanvraag op dezelfde feiten als degene die u bij uw eerste asielaanvraag inriep. Omwille van deze problemen zou uw broer Akil gedurende korte tijd zijn gearresteerd en vaak worden lastiggevalen. U legde geen nieuwe documenten neer ter ondersteuning van uw tweede aanvraag. Ook bij uw derde asielaanvraag beriep u zich op dezelfde feiten als degene die u bij uw eerste asielaanvraag inriep. U legde in het licht hiervan geen nieuwe elementen of documenten neer. Wel liet u corrigeren dat uw problemen niet in 2012, maar in 2013 begonnen. U verklaarde daarnaast ook op 7 januari 2014 naar Zweden te zijn vertrokken en daar een asielaanvraag te hebben ingediend. U zou echter door de Zweedse autoriteiten naar België zijn gerepatriëerd.

Op 8 juli 2014 dient u een vierde asielaanvraag in. U verklaart dat uw vrouw opgeroepen werd voor een verhoor omdat de instantie voor terrorismebestrijding wil weten waar u woont en verblijft. U dient een kopie in van de oproepingsbrief (gedateerd op 18 mei 2014) waarmee u stelt te bewijzen dat uw zaak in Irak nog lopende is. U dient tevens een kopie in van de kennisgeving van de convocatie (gedateerd op 20 mei 2014) en vreest nog steeds vervolging door de Iraakse autoriteiten. Verder legt u een brief neer van uw advocate die schrijft dat de veiligheidssituatie in Irak drieste hoogtes bereikt. Zij roept de actuele veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, Najaf, gelegen in Zuid-Irak, in waarbij ze eveneens wijst op de beperkte toegankelijkheid van deze regio en benadrukt dat de Zwitserse autoriteiten subsidiaire bescherming toekennen aan inwoners uit Zuid-Irak.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag integraal steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet en daarop voortbouwt (Vragenlijst DVZ dd. 7 augustus 2014, vraag 15). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Deze beslissing heeft dan ook kracht van gewijsde. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit het administratief dossier blijkt dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe overtuigende documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U blijft vasthouden aan de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. De nieuwe elementen die u heden aanhaalt, bouwen verder op de reeds ongeloofwaardig bevonden asielmotieven die u eerder aanhaalde (Vragenlijst DVZ dd. 7 augustus 2014, vraag 15). U dient er zich rekenschap van te geven dat uw asielrelaas ongeloofwaardig bevonden werd door de Raad en dat deze beslissing kracht van gewijsde heeft. Het louter voortborduren op uw reeds ongeloofwaardig bevonden relaas kan dan ook bezwaarlijk

plots wel overtuigen. De nieuw neergelegde documenten die u uit Irak zou verkregen hebben zijn slechts kopies waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. In het licht van uw eerder ongeloofwaardige verklaringen, wijst de commissaris-generaal erop dat om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, het ondersteund moet worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Met betrekking tot uw verwijzing naar de actuele algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, met name de provincie Najaf in Zuid-Irak, moet er worden opgemerkt dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden op veilige wijze kan bereikt worden via internationale luchthavens die aldaar gevestigd zijn.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de samenwerkingsplicht, van de motiveringsplicht “*vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen*”, van de zorgvuldigheidsplicht, van het evenredigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de authenticiteit noch de inhoud van de door hem neergelegde kopie van de oproepingsbrief van 18 mei 2014 en van de kennisgeving van een convocatie van 20 mei 2014 door verweerder onderzocht werden. De bemerkingen van verweerder volstaan volgens verzoeker absoluut

niet. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en advies van UNHCR. Tevens wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing genomen werd op grond van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en dat verweerder bijgevolg nog niet mag oordelen over de grond van de zaak maar enkel over de aanwezigheid van nieuwe elementen. *In casu* kan de loutere verwijzing naar de vorige procedure en naar het feit dat de nieuwe stukken kopieën betreffen in geen enkele zin aanvaard worden als een deugdelijk onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen, aldus verzoeker.

Vervolgens verwijst verzoeker naar de informatie omtrent de veiligheidssituatie in de begeleidende brief van zijn raadsman, die hij bij onderhavige asielaanvraag indiende. Hij voert aan dat deze informatie door de COI Focus opgesteld door Cedoca op 10 september 2013 bevestigd wordt. Onder verwijzing naar het "Country Report on Terrorism 2013 – Iraq" van 30 april 2014 van het US State Department meent verzoeker dat er ook in het zuiden van Irak sprake is van een toename van geweld. Onder verwijzing naar een bericht van Radio Free Europe/Radio Liberty van 23 juli 2014, wijst verzoeker erop dat de recente successen van ISIS het geweld in Irak nog meer doet toenemen en de instabiliteit in zijn herkomstregio Najaf doet verhogen. ISIS is tot vlak bij Najaf opgerukt, waardoor zij volgens verzoeker militaire druk op deze provincie kunnen zetten.

Verder wijst verzoeker er nogmaals op dat verweerder moest oordelen of er al dan niet nieuwe elementen aanwezig waren en dat een oordeel ten gronde later in de procedure zou volgen nadat verzoeker onder andere de mogelijkheid zou hebben gehad gehoord te worden. Verzoeker meent dat de door hem toegevoegde informatie weldegelijk een nieuw element is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en dat de COI Focus van 21 maart 2014 waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt, hieraan geen afbreuk doet. Onder verwijzing naar de COI Focus "De geografische situering van het ISIL-offensief van juni 2014" meent verzoeker dat het toch niet zo evident is dat hij niet het slachtoffer zou kunnen worden van het geweld dat zich in Irak afspeelt. Verzoeker verwijst tevens naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken van 1 september 2014.

Tenslotte stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog het volgende:

"Naast bovenstaande informatie wenst verzoeker opnieuw te benadrukken dat de Zwitserse asielinstanties subsidiaire bescherming toekennen aan inwoners uit Zuid-Irak.

Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging.

Uit de Memorie van Toelichting blijkt met betrekking tot dit artikel dat eerste verwerende partij hiertoe elk relevant gegeven waarover hij beschikt dient te betrekken, ongeacht of de asielzoeker dit zelf heeft voorgelegd of niet. Er wordt verduidelijkt dat hiermee bijvoorbeeld wijzigingen in de veiligheidssituaties of mensenrechtensituaties in de herkomstlanden wordt bedoeld:

"De Commissaris-generaal betreft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen of bevindingen die door de vreemdeling worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij beschikt ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd.

Zo wordt de kans dat een asielzoeker aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus bijvoorbeeld aanzienlijk vergroot wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de asielzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt;"

Verwerende partij wist dat de Zwitserse autoriteiten subsidiaire bescherming toekennen aan inwoners uit verzoekers herkomstregio. Deze informatie is immers terug te vinden in de COI Focus toegevoegd aan het administratief dossier. (COI Focus Irak, De actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid Irak, 21 maart 2014, p. 33)

In het arrest nr.124.040 van 15 mei 2014 oordeelde uw Raad dat dit een essentieel element uitmaakte van de asielaanvraag van betrokkene, inwoner van Zuid-Irak, en dat dit bijgevolg diende onderzocht te worden door verwerende partij:

[...]

Naar analogie maakt dit ook in het geval van verzoeker een belangrijk element uit, dat minstens als "nieuw element" in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet kan worden gekwalificeerd.

Ook op dit punt heeft verwerende partij de nieuwe asielaanvraag van verzoeker niet onderzocht en kwam verwerende partij onterecht tot het besluit dat er geen nieuwe elementen aanwezig waren en dat de asielaanvraag daarom niet in overweging genomen kon worden."

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift vier bladzijden uit het advies "*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report*" van UNHCR van mei 2013 (stuk 2) en het reisadvies Irak van de FOD Buitenlandse Zaken van 1 september 2014 (stuk 3).

2.1.3. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen het antwoorddocument "IRQ2012-010w – Irak – Document-Corruption" van 3 februari 2012 (bijlage 1).

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota het Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak van september 2014 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.2.1. Inzake de opgeworpen schending van artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.1. Ter ondersteuning van zijn vierde asielaanvraag legt verzoeker kopieën voor van een oproepingsbrief van 18 mei 2014 en van de kennisgeving van een convocatie van 20 mei 2014 (zie map 'Documenten' in het administratief dossier).

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "*Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans

onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn vierde asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd. De door verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde documenten vermogen niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De commissaris-generaal beoordeelt dit document correct als volgt: *"U blijft vasthouden aan de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. De nieuwe elementen die u heden aanhaalt, bouwen verder op de reeds ongeloofwaardig bevonden asielmotieven die u eerder aanhaalde (Vragenlijst DVZ dd. 7 augustus 2014, vraag 15). U dient er zich rekenschap van te geven dat uw asielrelaas ongeloofwaardig bevonden werd door de Raad en dat deze beslissing kracht van gewijsde heeft. Het louter voortborduren op uw reeds ongeloofwaardig bevonden relaas kan dan ook bezwaarlijk plots wel overtuigen. De nieuw neergelegde documenten die u uit Irak zou verkregen hebben zijn slechts kopies waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. In het licht van uw eerder ongeloofwaardige verklaringen, wijst de commissaris-generaal erop dat om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, het ondersteund moet worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is."* Uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde informatie (bijlage 1) blijkt bovendien dat Iraakse documenten omwille van corruptie gemakkelijk tegen betaling verkrijgbaar zijn, hetgeen verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde stukken in het kader van onderhavige asielaanvraag. De bestreden beslissing wijst er dan ook terecht op dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Waar verzoeker verwijst naar een advies van UNHCR van mei 2013 (verzoekschrift, stuk 2), dient opgemerkt dat dit advies geen bindende rechtsregels bevat.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Irak en meer bepaald in verzoekers regio van herkomst, met name de provincie Najaf, oordeelt de commissaris-generaal met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet terecht als volgt: *"Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld."*

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiiitische

doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiietische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet."

In onderhavig verzoekschrift verwijst verzoeker naar een aantal rapporten en artikelen doch stelt hij evenwel: *"De informatie waarnaar verwerende partij verwijst, de COI Focus Irak, De actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid Irak van 21 maart 2014, doet geen afbreuk aan bovenvermelde informatie".* Indien de informatie waarnaar verweerder verwijst geen afbreuk doet aan de informatie waarnaar verzoeker verwijst, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers informatie in dezelfde lijn ligt als deze van verweerder. Wat betreft verzoekers verwijzing naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken (stuk 3), dient tevens te worden opgemerkt dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Wat betreft het ter terechtzitting samen met een aanvullende nota neergelegde Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak van september 2014 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken (rechtsplegingsdossier, stuk 10), dient opgemerkt dat ook in deze informatie vermeld wordt dat de situatie in Irak verslechterd is, doch dat de toestand in de provincie Najaf relatief rustig is gebleven. Dat IS(IS) ermee dreigt deze provincie aan te vallen, betekent niet dat dit ook effectief zal gebeuren, laat staan dat IS(IS) er in zou slagen deze provincie te veroveren. Bij de beoordeling van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient rekening te worden gehouden met de *actuele* veiligheidssituatie en dienen geen hypothetische toekomstvoorspellingen in aanmerking worden genomen. Waar verzoeker nog verwijst naar de beoordeling vanwege de Zwitserse asielinstanties en een arrest van de Raad, dient opgemerkt dat, behoudens de vaststelling dat de actualiteitswaarde van deze informatie niet is aangetoond, ieder dossier individueel beoordeeld wordt en dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.3. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan

te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.*

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS